

Rigsdagens Side, opnaaede dette, efterat denne lille Commune havde erklæret i en meget betydelig Grad at ville overtage en Andeel i Byrderne og Udgifterne derved. Jeg troer derfor, at nærværende Forespørgsel paa ingen Maade vil være uden god praktisk Betydning; jeg haaber nemlig, at den vil blive et Bidrag mere til, at Communens Borgere indsee, at de maae tage fat paa Sagens endelige Ordning med Alvor og Opoffrelse, og da ville vist baade Regjeringen og Folkerepræsentationen med stor Beredvillighed komme denne som enhver anden lignende god Sag imøde.

Rirck: Med Hensyn til hvad min ærede Ven (Christensen) nu har anført, vil jeg blot tillade mig at fremhæve — jeg har uheldigvis ikke det Papir hos mig, ved hvilket jeg vilde være istand til at opgive Tallet — de talrige Petitionairer (Latter; Formanden ringer), der have underskrevet Petitionen til Regjeringen i denne Anledning. Det er ikke alene Helsingørs Indvaanere, fra hvem den er udgaaet og af hvem den er underskrevet, men det er næsten alle de Sundet passerende Skibsførere; vilde man nu i en saadan Petition gjøre Tilbud om Hjælp til at faae en Havn, da vilde den ærede Taler vist med mig være enig i, at det var høist upassende at bruge en saadan Fremgangsmaade, naar Fremmede bleve anmodede om at tilskendegive deres Mening og afgive deres Erklæring. Forøvrigt troer jeg nok, at Communalbestyrelsen, efter hvad der idag er udtalt her, vil med Kraft tage fat paa Sagen og ikke lade den hvile, førend den gaar seierrikt igennem, være sig ved Hjælp af Statens eller af private Midler.

Indenrigsministeren: Skulde jeg svare paa alle de fra den ærede Interpellant fremkomne Dtringer, imod hvilke jeg i og for sig kunde have Noget at indvende, vilde jeg komme til at sige Meget, der ikke vilde fremme Sagen; men den Bemærkning skylder jeg dog at gjøre, at ved en Statshavn er det naturligt, at der finder andre administrative Forholdsregler Sted end ved en communal, og dernæst, at det ikke er vanskeligt for en Com-

mune at vide, hvorledes den skal finde Formen for at udtale, hvorvidt den vil yde et Tilskud, hvilket Bidrag, hvilken Sum den vil stille til Raadighed til et vist formaals Opnaaelse; det er ikke vanskeligt for den at finde Formen derfor, om end Communalbestyrelsen ikke tillige er Havnebestyrelse.

Rirck: En snart aldeles forarmet By har vist ikke mange Midler at tilbyde. Det vil rimeligviis vise sig i Virkeligheden, at, naar Sundtolden ophæves, vil det være et Spørgsmaal, om de, der blive tilbage, vilde være istand til at udrede de allerede betydelige paa dem hvilende communale Afgifter. Jeg tillod mig at oplysse, blot for at en Modbesmærkning fra den Side ikke skulde skee, at Helsingørs Indvaanere siden 1842 udrede saa Betydeligt, at de have et gyldigt Krav paa og Ret til at faae en udvidet Havn, idet nemlig den nye Havne og Brotart, der blev sat i 1842, har kastet en indirecte Skat over paa Helsingørs Indvaanere, som de endnu den Dag idag udrede, og som andrager den største Deel af alle Indtægternes Beløb, — som jeg tillod mig at nævne, mellem 15 og 16,000 Rd., saa at jeg tvivler paa, at Helsingørs Commune, uagtet der vist er den bedste Billie tilstede, er istand til at yde Staten nogen Hjælp til Havneanlægget.

Indenrigsministeren: Den Paa-stand, som det ærede Medlem nu gjentog, er naturligviis en af dem, som jeg maatte modsigge, dersom jeg iøvrigt troede, at det var rigtigt at gaae ind paa de mange Enkeltheder og navnlig de mange historiske Bemærkninger, hvormed den egentlige Forespørgsel blev indledet.

Formanden: Jeg skal hermed ansee Forhandlingen af denne Sag som sluttet.

Den følgende Sag paa Dagsordenen angaaer Udkast til Lov om Nedsættelse af Stempelgebyret for korte Brevler. Sagen er til tredie Behandling*); der er

*) 2den Bøh findes Sp. 301 ff.